ابن عباس رضی الله عنهما می گفت: اگر کسی همسرش را بر خود حرام نماید، طلاق محسوب نمی شود. و این آیه را تلاوت نمود: «لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ»: «بی تردید، در [رفتار و گفتار] رسول الله، سرمشق نیکویی برای تان است».

از ابن عباس رضی الله عنهما روایت است که می گوید: اگر کسی همسرش را بر خود حرام نماید، طلاق محسوب نمی شود. و این آیه را تلاوت نمود: «لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ» [احزاب: 21] «بی تردید، در [رفتار و گفتار] رسول الله، سرمشق نیکویی برای تان است».

[صحیح است] [به روایت بخاری]

معنای اثر مذکور این است که اگر مردی به همسرش بگوید: تو بر من حرامی یا الفاطی از این قبیل در مورد او به کار برد، تحریم مذکور به معنای طلاق نیست؛ بلکه سوگند محسوب می شود و کفاره ی سوگند به آن تعلق می گیرد. چنانکه الله متعال می فرماید: «يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ * قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ» [تحریم: 1 - 2] «ای پیامبر، چرا چیزی را که الله بر تو حلال کرده است، به خاطر راضی کردن همسرانت [بر خود] حرام می کنی؟ و [بدان که در همه حال،] الله آمرزنده ی مهربان است. به راستی که الله شکستن سوگندهای تان را [با دادن کفّاره] بر شما روا داشته است». یعنی الله متعال شکستن سوگندهای تان را با ادای کفاره ی مذکور در سوره ی مائده برای شما حلال کرده است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/58145